

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Jany Jurečkové v právní věci

žalobce

V. M.
státní příslušnost Ukrajina
zastoupen obecním zmocněncem Mgr. V. K.,
se sídlem P. 4, T. 1848/19

proti
žalovanému

Ministerstvo vnitra
Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2015, č. j. MV-109802-4/SO-2014

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá práva na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se včas podanou žalobou dne 8. 6. 2015 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 28. 4. 2015, č. j. MV-109802-4/SO-2014, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, ze dne 9. 7. 2014, č. j. OAM-1647-31/TP-2012, jímž byla podle § 75 odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, předpisů, (dále „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta jeho žádost o vydání povolení k trvalému pobytu.
2. Žadatel podal dne 6. 2. 2012 žádost o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 68 zákona o pobytu cizinců, která byla rozhodnutím č. j. OAM-1647-31/TP-2012 zamítnuta. Správní orgán uvedl, že mu byl doručen pravomocný rozsudek Okresního soudu v Pardubicích ze dne 14. června 2013, č. j. 3 T 49/2013-344, jímž byl žadatel uznán vinným ze spáchání dvou skutků, a to přečinu pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. c), odst. 4 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, jakož i přečinu pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Za to byl odsouzen k úhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin.
3. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání, které Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, zamítla žalobou napadeným rozhodnutím.

Žalovaný správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 28. 4. 2015 mj. uvedl, že z úřední povinnosti zjistil, že ke dni vydání rozhodnutí nebyl záznam v Rejstříku trestů zahlazen, výpis z evidence Rejstříků je veden ve spisovém materiálu pod č. j. MV-109802-2/SO-2014. Potřeba Komise ověřit tuto skutečnost vyplývá např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. dubna 2011, č. j. 1 As 24/2011 – 79, podle něhož *„Podmínky pro povolení k dlouhodobému pobytu, ale vůbec obecně podmínky pro vydání správního rozhodnutí, musí tedy být splněny nejen v době žádosti a v průběhu správního řízení, ale především k okamžiku rozhodnutí správního orgánu.“*

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobce se svým podáním domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 28. 4. 2015, č. j. MV-109802-4/SO-2014.
5. Žalobce namítal, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech, namítal jeho nezákonnost a nepřezkoumatelnost.

6. Ke své trestné činnosti žalobce uváděl, že v současné době probíhá soudní řízení o výmazu tohoto přečinu z Rejstříku trestů., a že žalovaný vycházel ze závěru zjištěného šetření, že nebyl proveden výmaz z Rejstříku trestů.
7. Žalobce namítal dopad negativního rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života. Manželka a jeho dvě nezletilé děti mají žít na území České republiky na základě povolení k trvalému pobytu. Žalobce nemá na území Ukrajiny jakýkoliv majetek ani bydlení.
8. Žalobce se dovolával judikatury Ústavního soudu (nález sp. zn. III ÚS 150/99) týkající se přepjatého formalismu
9. Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 31. 8. 2015 navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou s odkazem na ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, podle něhož orgány Ministerstva vnitra jako celek jsou mj. povinny hájit veřejný zájem na splnění podmínky trestní zachovalosti.
10. Dne 18. 11. 2015 předložil žalobce usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. července 2015, č. j. 27 T 176/2013-101, kterým ve věci odsouzeného V. M. bylo rozhodnuto tak, že podle § 90 odst. 1 trestního zákoníku se podmíněně upouští od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti motorových vozidel, který mu byl uložen pravomocným trestním rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. září 2014, č. j. 27 T 176/2013-70. Zkušební doba se stanoví v trvání tří měsíců.
11. Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť ani žalobce, a ani žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního nevyjádřili.

III.

Posouzení žaloby

12. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Z pravomocného rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 14. června 2013, č. j. 3 T 49/2013-344, zjistil, že obžalovaní manželé I. I. a V. M. byli uznáni vinnými ze spáchání dvou skutků, a to přečinu pojištění podvodu podle § 210 odst. 1 písm. c), odst. 4 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, jakož i přečinem pojištění podvodu podle § 210 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Za to byli odsouzeni k úhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin (I. I.) a 300 hodin (V. M.).
14. *Podle § 68 zákona o pobytu cizinců, ve znění platném v rozhodné době*

(1) Povolení k trvalému pobytu se na žádost vydá cizinci po 5 letech nepřetržitého pobytu na území.

(2) Do doby pobytu podle odstavce 1 se započítává doba pobytu na území na dlouhodobé vízum, na povolení k dlouhodobému pobytu a doba pobytu v postavení azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany podle zvláštního právního předpisu²⁾. Doba pobytu na území za účelem studia se započítává jednou polovinou. Jednou polovinou se dále započítává doba, po kterou bylo vedeno řízení o udělení mezinárodní ochrany, které vedlo k rozhodnutí o udělení azylu nebo doplňkové ochrany, a to včetně doby řízení o žalobě nebo o kasační stížnosti; bylo-li řízení o udělení mezinárodní ochrany vedeno déle než 18 měsíců, započítává se tato doba v celém rozsahu. Do doby pobytu podle odstavce 1 se nezapočítává doba, po kterou byl cizinec vyslán zahraničním zaměstnavatelem nebo zahraniční právnickou nebo fyzickou osobou, a dále doba, po kterou cizinec na území pobýval za účelem zaměstnání závislého na střídání ročního období nebo vypomáhal s domácími pracemi za stravu, ubytování a kapesné určené k uspokojování jeho základních sociálních, kulturních nebo vzdělávacích potřeb (au pair).

(3) Do doby pobytu podle odstavce 1 se započítávají i období nepřítomnosti cizince na území v průběhu této doby pobytu, pokud tato jednotlivá období nepřítomnosti nepřesáhla 6 po sobě jdoucích měsíců a pokud ve svém souhrnu nepřesáhla 10 měsíců, a dále období nepřítomnosti cizince na území, které nepřesáhlo 12 po sobě jdoucích měsíců, pokud byl cizinec pracovně vyslán do zahraničí. Nepřetržitost pobytu je dále zachována, pokud jedno období nepřítomnosti cizince na území nebylo delší než 12 po sobě jdoucích měsíců ze závažných důvodů, zejména jde-li o těhotenství a narození dítěte, závažné onemocnění anebo studium nebo odborné školení, přičemž toto období se do doby pobytu podle odstavce 1 nezapočítává.

15. (4) Povolení k trvalému pobytu se na žádost dále vydá cizinci, který splnil podmínku 5 let nepřetržitého pobytu na území členských států Evropské unie jako držitel modré karty, pokud jako držitel modré karty nepřetržitě pobývá na území po dobu nejméně 2 let; do doby 5 let nepřetržitého pobytu na území členských států se nezapočítává doba pobytu na území jiného členského státu Evropské unie, pokud na jeho území držitel modré karty vydané tímto členským státem Evropské unie pobýval po dobu kratší než 18 měsíců. Do požadované doby nepřetržitého pobytu se započítávají i období nepřítomnosti držitele modré karty na území členských států Evropské unie, pokud jednotlivá období nepřítomnosti nepřesáhla 12 po sobě jdoucích měsíců a pokud v souhrnu nepřesáhla 18 měsíců. Toto ustanovení se obdobně použije i na rodinné příslušníky držitele modré karty, kterému bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území.

(5) Žádost o povolení k trvalému pobytu je oprávněn podat i cizinec, který v době splnění podmínek podle předchozích odstavců pobývá mimo území. Jestliže platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území skončí cizinci v době jeho nepřítomnosti na území, musí být žádost podána nejpozději do 6 měsíců od skončení platnosti tohoto povolení.

16. Podle § 75 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců Ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu dále zamítne, jestliže cizinec nesplňuje podmínku trestní záchovalosti (§ 174),
17. Podle § 174 odst. 1 zákona o pobytu cizinců Sza trestně zachovalého se pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá a) ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu, b) v dokladu cizího státu obdobném výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl odsouzen za jednání, které naplňuje znaky trestného činu.

18. *Podle § 174a zákona o pobytu cizinců při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.*
19. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. srpna 2013, č. j. 1 As 54/2013 – 50, zjistí-li správní orgán při posuzování trestní zachovalosti cizince [§ 174 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky] ze správního spisu skutečnosti, které ukazují, že záznam v Rejstříku trestů již neodpovídá skutečnosti, je správní orgán povinen, v souladu se zásadou materiální pravdy (§ 3 správního řádu z roku 2004) a zásadou spolupráce v zájmu dobré správy (§ 8 odst. 2 správního řádu z roku 2004), ověřit aktuálnost údajů Rejstříku trestů. Zpoždění s promítnutím trestněprávních skutečností do Rejstříku trestů nemůže jít k tíži cizince.
20. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. ledna 2017, č. j. 9 Azs 288/2016 – 30, ustanovení § 174a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, stanoví pouze to, jakými okolnostmi se má správní orgán zabývat v případech, kdy je povinen zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona. Na základě daného ustanovení však nelze určit, u kterých rozhodnutí má správní orgán povinnost přiměřenost dopadů zkoumat. To je nutno zhodnotit na základě jiných částí právního řádu než § 174a zákona o pobytu cizinců na území České republiky.
21. V inkriminované věci Městský soud v Praze se zabýval v souladu se zásadou dispoziční nejprve žalobcovou námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, a dopěl k závěru, že tato námitka je neodůvodněná. Z textu samotné žaloby je zjevné, že se žalovaný vypořádal s námitkami žalobce uplatněnými v odůvodnění, že je srozumitelně pojednal, a že se žalobce v rozhodnutí dobře orientoval, když uplatnil konkrétní námitky proti jeho odůvodnění.
22. Pokud jde o věcné námitky, žalobce namítal, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav a že při hodnocení důvodnosti žádosti vycházely toliko z informací uvedených v Rejstříku trestů. Žalobce namítal, že v současné době probíhá soudní řízení o výmazu přečinu z Rejstříku trestů, které není vzhledem k nepřiměřeným lhůtám pravomocně vyřešeno, a že žalovanému předložil začátkem roku 2014 potvrzení Úřadu městské části Praha 9 o tom, že stanovené hodiny obecně prospěšných prací již řádně odpracoval. Soud však musel takto formulovanou námitku odmítnout jako neodůvodněnou. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 54/2013 – 50, a znovu posuzoval trestní zachovalost žalobce. Soud neshledal z obsahu správního spisu včetně obsahu rozhodnutí obou stupňů, že by absentovala rozhodná skutková zjištění, a že by žalovaný při jejich hodnocení porušil základní zásady správního řízení.
23. Pokud jde o námitku trestní zachovalosti žalobce, soud uvádí, že z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že zjistí-li správní orgán při posuzování trestní zachovalosti

cizince podle § 174 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců skutečnosti, které ukazují, že záznam v Rejstříku trestů již neodpovídá skutečnosti, je správní orgán povinen, v souladu se zásadou materiální pravdy a zásadou spolupráce v zájmu dobré správy, ověřit aktuálnost údajů Rejstříku trestů. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, aktuálnost údajů Rejstříku trestu před jeho vydáním žalovaný ověřil. V inkriminované věci jde o řízení zahájené na žádost, a v takovém případě nelze po správním orgánu požadovat, aby pouze z vlastní iniciativy vyhledával všechny relevantní důkazy, které by případně prokazovaly skutečnosti svědčící ve prospěch žalobce.

24. Pokud jde o otázku přiměřenosti napadeného rozhodnutí z hlediska dopadů do rodinného a soukromého života žalobce, Městský soud v Praze musel konstatovat, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné z důvodu, že by v něm absentovaly úvahy týkající se rodinného a soukromého života žalobce. V rozhodnutích obou stupňů je rodinná situace žalobce popsána (v České republice pobývají na základě povolení k trvalému pobytu manželka a nezletilé děti žalobce). Současně z rozhodnutí obou stupňů vyplývá, že zamítnutí žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu podle § 75 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, nemůže představovat z hlediska dopadů do rodinného a soukromého života žalobce nepřiměřený zásah, neboť žalobce disponuje platným pobytovým oprávněním na území České republiky, když zde pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu. Žalobce tedy může i nadále pobývat a podnikat na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu. V rodinném životě žalobce omezen nebude, i když na území České republiky žijí žádní jeho rodinní příslušníci.
25. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný se námitkami žalobce co do přiměřenosti dopadů rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců zabýval a shledal, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je i z tohoto pohledu přiměřené. Soud úvahy žalovaného shledal dostatečnými, když žalovaný správně posoudil míru, rozsah a závažnost možných důsledků rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. listopadu 2008, č. j. 5 Azs 46/2008-71, jenž se otázkou přiměřenosti zásahu do soukromého života cizince zabýval.
26. Městský soud v Praze v této souvislosti poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. prosince 2016, č. j. 9 Azs 253/2016-30, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval: *„Respektování a ochrana rodinného života spočívá v ochraně skutečných a trvalých rodinných vazeb, které má cizinec na území České republiky, přičemž zásahem do těchto vazeb by mohl být zpravidla pouze dlouhodobý zákaz pobytu, který by právě svou délkou mohl dosáhnout intenzity nepřiměřeného zásahu ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva. Výjimkou by pak mohl být například případ, kdy by nepřiměřeným zásahem do rodinné či osobní vazby byla již pouhá nutnost vycestování.“*
27. Rozhodnutím o zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu není samo o sobě dotčeno právo žalobce na území České republiky pobývat. Dochází pouze k odepření výhod plynoucích ze statutu cizince pobývajícího na území České republiky v rámci trvalého pobytu. O jiných možných pobytových statusech žalobce nebylo rozhodováno. Přezkum rozhodnutí o neudělení povolení k pobytu je z povahy věci mnohem méně intenzivní než přezkum rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu, neboť ve druhém případě jde o daleko

závažnější zásah do práv jednotlivce (viz rozsudek NSS ze dne 22. září 2011, č. j. 7 As 112/2011-65).

28. Pokud jde o námitku přepjatého formalismu s odvoláním na nálezy Ústavního soudu sp. zn. III ÚS 150/99, musel ji Městský soud v Praze odmítnout jako nepatřičnou, neboť žádné pochybení v napadeném rozhodnutí z tohoto pohledu neshledal. Jednak tato námitka spočívala pouze v odkazu a citaci z uvedeného nálezu, a jednak nálezy Ústavního soudu sp. zn. III ÚS 150/99 se skutkově zabývaly zcela odlišnou situací, proto z něj nelze vycházet. Nálezy se zabývaly se aplikací zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, kdy titulem pro vydání nemovitostí mělo být znárodnění vykonané v rozporu s tehdy platnými zákonnými předpisy. Ústavní soud posuzoval zcela jiné instituty ve světle zcela jiných skutkových okolností, než jsou předmětem řízení v inkriminované věci.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.
30. Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. ledna 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu